

Sygn. akt. II K 335/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 czerwca 2014r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie w II Wydziale Karnym,

w składzie

Przewodniczący SSR Lucyna Brzoskowska,

Protokolant: Katarzyna Bogusz – Trojanowska,

Przy udziale Prokuratora: bez udziału

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 16 czerwca 2014 r. sprawy:

J. W., s. M.i M.z domu M. ur. (...)w J.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 21 lutego 2014 roku około godziny 15.30 na drodze R. L., Gm. B. w ruchu lądowym na drodze publicznej prowadził pojazd mechaniczny marki C. (...) nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości (badanie krwi o godz. 19.37 wykazało 2,26 promila stężenia alkoholu we krwi),

tj. o przestępstwo z art. 178a§1k.k.

I. oskarżonego **J. W.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to z mocy art.178a§1 k.k. skazuje go i wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 §1 pkt. 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby 2 (dwóch) lat,

III. na podstawie art. 42§2 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny zakazu prowadzenia wszystkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat,

IV. na podstawie art. 63§2k.k. na poczet orzeczonego wobec oskarżonego środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych zalicza okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 21 lutego 2014 roku,

V. na podstawie art. 624§1 k.p.k. zwalnia oskarżonego z kosztów sądowych na rzecz Skarbu Państwa w całości.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 20 lutego 2014 roku oskarżony J. W. spożywał alkohol.

W dniu 21 lutego 2014 roku około godziny 15.30 oskarżony J. W. kierował samochodem osobowym marki C. (...) o nr rej. (...) jadąc trasą z R. do L.. W miejscowości R. oskarżony wypił dwa piwa. Następnie wszedł do samochodu i ruszył w stronę domu. W pewnym momencie oskarżony stracił panowanie zjechał z drogi i uderzył w drzewo zjeżdżając na lewą stronę drogi. Oskarżonego z miejsca wypadku zabrało pogotowie. Na miejscu od oskarżonego została pobrana krew na zawartość alkoholu. Wynik o godzinie 19.37 wyniósł 2,67 promili stężenia alkoholu we krwi, zaś o godzinie 20.35 wyniósł 1,88 promila stężenia alkoholu we krwi.

/dowody: wyjaśnienia oskarżonego k.32, k.65, zeznania świadków M. G. k.28v, k.66, J. S. k.36v-37, D. W. k.66-67, protokół oględzin k.4-5, sprawozdanie z badania krwi i protokół k.24,25, k.26,27/

Oskarżony nie był dotychczas karany sędownie. /karta karna k.39/

J. W. w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, iż W dniu 21 lutego 2014 roku oskarżony J. W. kierował samochodem osobowym marki C. jadąc trasą z R. do L.. W miejscowości R. oskarżony wypił dwa piwa. Następnie wsiadł do samochodu i ruszył w stronę domu. W pewnym momencie oskarżony stracił panowanie zjechał z drogi i uderzył w drzewo.

Przesłuchiwany na rozprawie ponownie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że w dniu 21 marca 2014 roku o godzinie 15:30 jechał samochodem C. i uderzył w drzewo zjeżdżając na lewą stronę drogi. Wyjaśnił, że bardzo tego żałuje, że zdarzyło mu się to pierwszy raz. Podał, że jest kierowcą od 35 lat i jego środkiem utrzymania jest praca jako kierowca. Dodał, że ma szansę na pracę pod warunkiem, że zachowa prawo jazdy kat. C, E. wyjaśnił, że został zwolniony z pracy z uwagi na upadłość firmy, gdzie pracował przez 13 lat na stanowisku kierowca – konwojent. Dodał, że tego dnia był załamany, bo cały czas myślał o utracie pracy.

Sąd zważył, co następuje:

Wyjaśnieniom oskarżonego J. W. należy w całości dać wiarę, gdyż są one zgodne z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie. Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, nie kwestionował swojego zawinienia i złożył szczere i pełne wyjaśnienia, zgodne z ustalonym stanem faktycznym.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków przesłuchiwanym w sprawie.

Świadkowie M. G. i J. S. wiarygodnie zeznali na okoliczność udzielania pomocy oskarżonemu na miejscu zdarzenia drogowego. Świadek M. G. potwierdził, że podczas wywiadu w rozmowie z oskarżonym czuć było od niego woń alkoholu /k. 28v, k.36v-37/.

Świadek D. W. wiarygodnie zeznawał na okoliczności dotyczące osoby oskarżonego – jako jego ojca /k.66-67/.

Stan nietrzeźwości oskarżonego potwierdziło badanie przeprowadzone za pomocą badania z krwi. Analiza badań i protokołów prowadzi do wniosku, że czynności te zostały przeprowadzone w sposób prawidłowy.

Sąd w pełni uznał za wiarygodne wszystkie dowody zgromadzone w sprawie, albowiem uzupełniają się wzajemnie, tworząc dokładny i spójny obraz zaistniałego zdarzenia, a podczas postępowania dowodowego nie ujawniły się też żadne okoliczności, podważające wiarygodność któregośkolwiek z tych dowodów.

Oskarżony jest osobą dorosłą, uświadamiającą sobie powszechnie znane normy prawa karnego, do których należy zakaz prowadzenia pojazdów w stanie nietrzeźwości. Należało mu więc przypisać działanie z zamiarem bezpośrednim, gdyż jak każdy przeciętnie doświadczony człowiek, a w przypadku oskarżonego – zawodowy kierowca - w tych okolicznościach musiał zdawać sobie sprawę z przestępności swojego działania w czasie czynu. Wiedział bowiem, iż wcześniej wypił piwa, a mimo to kierował pojazdem.

W tych warunkach wina oskarżonego J. W. nie budzi wątpliwości i została wykazana przeprowadzonymi dowodami.

Swoim zachowaniem, działając z zamiarem bezpośrednim, wyczerpał dyspozycję art. 178a§1 k.k.

Uznając oskarżonego J. W. za winnego prowadzenia pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości Sąd wymierzył mu karę, jak w punkcie I wyroku.

W ocenie Sądu kara wymierzona oskarżonemu co do rodzaju i wymiaru jest adekwatna do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości czynu, nie jest nazbyt dolegliwa, a jednocześnie uwzględnia wszystkie okoliczności łagodzące

i obciążające oraz bierze pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze w stosunku do oskarżonego, jak i potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Przy jej wymierzaniu Sąd brał pod uwagę takie okoliczności obciążające jak, przede wszystkim stopień upojenia alkoholowego w jakim był oskarżony. Należy zauważyć, iż od zdarzenia drogowego, które miało miejsce około godziny 16.00, a pobraniem krwi do badania na zawartość stężenia alkoholu – pierwsze badanie o godz. 19.37 – upłynęło kilka godzin. Zatem daje do myślenia, w jakim stanie upojenia alkoholowego oskarżony wsiadał do pojazdu mechanicznego i nim kierował na drodze publicznej w godzinach tzw. szczytu. Tego rodzaju nieodpowiedzialne i potencjalnie groźne zachowania wymagają zdecydowanej reakcji karnej. Nie bez znaczenia jest także to, że oskarżony doprowadził do zdarzenia drogowego w postaci zjechania z drogi i uderzenie pojazdem w przydrożne drzewo. Takie zachowanie oskarżonego dobitnie świadczy o jego lekceważącym stosunku do prawa oraz do zasad bezpieczeństwa w ruchu, narażaniu siebie na utratę zdrowia, a innych uczestników ruchu na potencjalne niebezpieczeństwo utraty zdrowia lub życia.

Sąd miał na względzie przy jej wymierzaniu okoliczności łagodzące dotyczące oskarżonego, to jest dotychczasową niekaralność sprawcy oraz przyznanie się oskarżonego do popełnienia zarzucanego mu czynu, złożenie szczerych wyjaśnień oraz wyrażenie żalu i skruchy z powodu popełnionego występkę.

Zdaniem Sądu okoliczności sprawy oraz właściwości sprawcy pozwalają na zastosowanie w stosunku do niego dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności. W ocenie Sądu kara w zawieszeniu jest wystarczająca w stosunku do niego dla osiągnięcia celu kary, a ponadto zastosowane wobec oskarżonego dodatkowe kary w postaci grzywny pozwoli zapewnić, iż pomimo nie wykonania kary, J. W. nie popełni ponownie przestępstwa.

Mając na względzie fakt, iż oskarżony popełnił przestępstwo przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, znajdując się w stanie nietrzeźwości, Sąd na podstawie art. 42§2 k.k. orzekł środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. W ocenie Sądu zasadnym było orzeczenie tego środka na okres 3 lat, uznając, iż dalsze prowadzenie takich pojazdów przez oskarżonego, i to każdego rodzaju, zagraża bezpieczeństwu w komunikacji. Zakaz prowadzenia pojazdów należy do grupy środków o charakterze prewencyjnym i ochronnym, mających na celu zapobieżenie popełnienia przez sprawcę podobnego czynu w przyszłości. Przy uwzględnieniu stopnia nietrzeźwości sprawcy oraz okoliczności zdarzenia, Sąd uważa, że nie zasługuje on na dalsze uczestniczenie w ruchu jako kierowca wszelkich pojazdów mechanicznych na okres orzeczony w wyroku. Mając zatem na względzie działanie oskarżonego, który zdecydował się uczestniczyć w ruchu pomimo spożytego wcześniej alkoholu, jak również jego stężenie we krwi, Sąd doszedł do wniosku, iż adekwatnym będzie orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów na okres w/w. Pozwoli to oskarżonemu na wyciągnięcie właściwych wniosków ze swojego postępowania i uświadomi mu konsekwencje wynikające z jazdy samochodem w stanie nietrzeźwości oraz spełni swe cele prewencyjne.

Jednocześnie w oparciu o art. 63§2 k.k. na poczet orzeczonego środka karnego Sąd zaliczył oskarżonej okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 21 lutego 2014r.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie powołanych przepisów jak w punkcie V wyroku mając na uwadze możliwości zarobkowe i majątkowe oskarżonego.